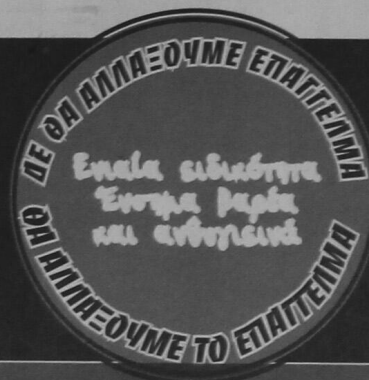

Στο Ρεβόντι

Οργανώσου στο σωματείο

Η Διαθήκη μου

Αντισταθείτε

σ' αυτόν που χτίζει ένα μικρό σπιτάκι και λέει; 'καλά είμαι εδώ'.
Αντισταθείτε σ' αυτόν που γύρισε στο σπίτι και λέει; 'Δόξα σοι ο Θεός'.

Αντισταθείτε

στον περσικό τάπητα των πολυκατοικιών
στον κοντό άνθρωπο του γραφείου
στην εταιρεία 'εισαγωγαί-εξαγωγαί'
στην κρατική εκπαίδευση
στο φόρο
σε μένα ακόμα που σας ιστορώ.

Αντισταθείτε

σ' αυτόν που χαιρετάει απ' την εξέδρα ώρες ατελείωτες τις παρελάσεις
στον πρόεδρο του Εφετείου αντισταθείτε
στις μουσικές τα τούμπανα και τις παράτες
σ' όλα τα' ανώτερα συνέδρια που φλυαρούνε
πίνουν καφέδες σύνεδροι συμβουλατόροι
σ' αυτήν την άγωνα κυρία που μοιράζει
έντυπα αγίων λιβανον και σμύρναν
σε μένα ακόμα που σας ιστορώ.

Αντισταθείτε πάλι σ' όλους αυτούς που λέγονται μεγάλοι
σ' όλους που γράφουν λόγους για την εποχή
δίπλα στη χειμωνιάτικη θερμάστρα
στις κολακείες τις ευχές τις τόσες υποκλίσεις
από γραφιάδες και δειλούς για το σοφό αρχηγό τους.

Αντισταθείτε στις υπηρεσίες των αλλοδαπών και διαβατηρίων
στις φοβερές σημαίες των κρατών και τη διπλωματία
στα εργοστάσια πολεμικών υλών
σ' αυτούς που λένε λυρισμό τα ωραία λόγια
στα θούρια
στα γλυκερά τραγούδια με τους θρήνους
στους θεατές
στον άνεμο
σ' όλους τους αδιάφορους και τους σοφούς
στους άλλους που κάνουνε το φίλο σας
ως και σε μένα, σε μένα ακόμα που σας ιστορώ αντισταθείτε.

Τότε μπορεί βέβαιοι να περάσουμε προς την Ελευθερία.

Μιχάλης Κατσαρός
(Κυπαρισσία 1919)

- 🚲 Ο αγώνας ενάντια στα PDA, σελ 2
- 🚲 1η Μαη 2009, σελ 3
- 🚲 PIZZA EXPRESS, σελ 4,5
- 🚲 Τι πρέπει να γνωρίζουμε για την άδεια, σελ 5
- 🚲 PIZZA ROMA, SALONIKA, σελ 6
- 🚲 Ο ψαράς και η ψαριά του, σελ 7

Άλλος ένας συνάδελφος (delivery αυτή τη φορά) σκοτώθηκε την ώρα της δουλειάς από μεθυσμένο οδηγό αυτοκινήτου που παραβίασε το φωτεινό σηματοδότη στη διασταύρωση της Λ. Αλεξάνδρας με τη Χαρ. Τρικούπη στην Αθήνα * Δούλευε ανασφάλιστος και στην τελευταία και στην προηγούμενη δουλειά του * Άφησε πίσω του δυο μικρά παιδιά * Πόσο πιο αδιέξοδη μπορεί να γίνει η ζωή μας αδέρφια; * Πότε θα απαιτήσουμε τα αυτονόητα εμείς και οι οικογένειές μας; * Κι εντάξει ο συνάδελφος δεν πρόκειται να γυρίσει πίσω, σκέφτομαι όμως την οικογένειά του * Που θα συνθλίβεται από τα γρανάζια της γραφειοκρατίας και την αδιαφορία μιας διεφθαρμένης πολιτείας * Σπονδή η ζωή του στο βωμό του θεού του κέρδους * Κι εμείς, όμηροι της άγνοιας και της μοιρολατρίας μας, να ευχόμαστε πως η δίψα του θεού θα σβήσει * Εστω για λίγο * Όμως ΔΕΝ ΒΕΧΝΑΜΕ, ΔΕΝ ΣΥΓΧΩΡΟΥΜΕ και προχωράμε * Κατεβαίνουμε μέχρι τον Άγιο Παντελεήμονα στην Αχαρνών, σε κάθε μας γειτονιά * Κι αναρωτιόμαστε: * Πότε μίκρυνε αυτή η χώρα και δεν χωρά τους πρόσφυγες και τους κυνηγημένους; * Μήπως από τότε που μίκρυνε η ψυχή μας; * Όμως το πρόβλημα δεν είναι οι μετανάστες * Το πραγματικό πρόβλημα είναι πως ο πλούτος είναι στα χέρια ελάχιστων * Αυτή η χώρα και κάθε χώρα μπορεί να θρέψει και να φιλοξενήσει όχι χιλιάδες αλλά εκατομμύρια κυνηγημένους * Ποτέ όμως όσο θα διαιωνίζεται η εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο, όσο οι άνθρωποι θα θεωρούνται κατώτεροι του κέρδους * Ποτέ όσο η κοινωνία θα παραμένει ταξική * Και το εντελώς παράλογο είναι πως οι κάθε λογής φασίστες

που επικροτούν τους κατακτητικούς πολέμους των δυτικών σε Ιράκ, Αφγανιστάν, Πακιστάν, Σομαλία γκρινιάζουν που οι ξεριζωμένοι βρέθηκαν στο κατώφλι τους * Μάλλον θα γκρινιάζουν που τόσοι πολλοί ξέφυγαν από τα πυρά των «συμμάχων» μας * Αν είναι έτσι τότε μάλλον ισχύει το σύνθημα στους τοίχους της πόλης * «Βεφτίλες πατριώτες» * Και να δείτε που στο τέλος, πίσω από τα κυκλώματα που εκμεταλλεύονται όλους αυτούς τους φτωχοδιάβολους, (τις αντανάκλασεις μιας πρόσφατης μεταναστευτικής Ελλάδας που χτυπούσε τις πόρτες του κόσμου για ψωμί), θα βρεθούν και πάλι οι «πατριώτες» οι δικηγόροι, οι εργολάβοι, οι μεσίτες, οι ευπόληπτοι και οι θρησκευόμενοι * Άραγε ποιοι είναι όλοι αυτοί που επένδυσαν στην συσσώρευση τών μεταναστών σε περιοχές του κέντρου; * Ποιοι είναι όλοι αυτοί που αγόρασαν και συνεχίζουν να αγοράζουν ακίνητα στην περιοχή αφού κατάφεραν να διώξουν πανικόβλητους τους κατοίκους; * Που φεύγοντας πούλησαν φτηνά * Ποιοι είναι όλοι αυτοί που νοικιάζουν στη συνέχεια με το κεφάλι; * Για ένα βράδυ, για ένα μπάνιο, για ένα μπάνιο; * Μήπως τελικά όλοι αυτοί που αναθεματίζουν στα κανάλια, όλα αυτά τα λυσσασμένα σκυλιά που υπεραμύνονται μιας μικρόψυχης πατρίδος και μιας θρησκείας του μίσους είναι ταυτόχρονα κι αυτοί που τα τσεπώνουν χοντρά εκμεταλλευόμενοι το πόνο, τη δυστυχία, την απόγνωση και την εξαθλίωση; * Μήπως τελικά έχει δικιο το σύνθημα στους τοίχους της πόλης; * Κι ενώ είναι πια Ιούνιος και θα 'πρεπε να σκέφτομαι τη θάλασσα, θέλω να ουρλιάξω: «Συπνάτε, πεθαίνω ρε!».

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΡDΑ

ΕΙΝΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΕΡΓΑΤΙΚΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ

ΣΤΟΝ ΕΛΕΓΧΟ & ΣΤΗΝ ΥΠΟΤΙΜΗΣΗ ΜΑΣ

Το τελευταίο διάστημα κράτος και εργοδοσία χρησιμοποιούν την υποτιθέμενη "κρίση" για να εντείνουν τις επιθέσεις τους στα εργασιακά δικαιώματα. Από την μειωμένη εργασιακή εβδομάδα τη περαιτέρω ελαστικοποίηση και το πάγωμα των μισθών, μέχρι τις δολοφονικές απόπειρες- επιθέσεις σε συνδικαλιστές που γίνονται ενόχλητικοί (Κ. Κούνεβα) και τις απολύσεις, οι εργαζόμενοι βρισκόμαστε μπροστά σε μια γενικευμένη επίθεση.

Για μας τους οδηγούς δικύκλου η επίθεση αυτή παίρνει και μια νέα μορφή. Με δούρειο ίππο την εξέλιξη της τεχνολογίας την ταχύτητα κλπ, οι εταιρείες κούριερ (προς το παρόν), προβαίνουν στην αγορά και εγκατάσταση του πανάκριβου εξοπλισμού PDA. Την ίδια στιγμή που δεν διαθέτουν

Οι εταιρείες κούριερ προβαίνουν στην αγορά και εγκατάσταση του πανάκριβου εξοπλισμού PDA την ίδια στιγμή που δεν διαθέτουν κονδύλια για να αγοράζεται ο απαραίτητος εξοπλισμός ενός εργαζόμενου με δίκυκλο.

κονδύλια για να αγοράζεται ο απαραίτητος εξοπλισμός ενός εργαζόμενου με δίκυκλο (κράνος, μπότες, μπουφάν, γάντια κλπ), ενώ δεν το συζητάνε καν να παρέχουν τα μηχανάκια για εργασία και είμαστε υποχρεωμένοι να καταστρέφουμε τα δικά μας χωρίς βέβαια την ανάλογη αποζημίωση. Το λεγόμενο pda, έχει στον πυρήνα του, ένα μηχανισμό διαρκούς παρακολούθησης μέσω δορυφορικού στίγματος, το gps. Έτσι, στο σύνολό τους οι μεγαλοεπιχειρηματίες, για να ικανοποιήσουν τις προσδοκίες τους για περισσότερο κέρδος, διεκδικούν απόλυτο έλεγχο πάνω μας. Δεν τους αρκεί πια μόνο να βγαίνει η δουλειά, και να έχουν κέρδος, πρέπει να ξέρουν που βρισκόμαστε κάθε λεπτό, με ποιούς μιλάμε, πιο δρόμο ακολουθούμε. Είναι μαθηματικά βέβαιο ότι η εγκατάσταση των

pda θα ανεβάσει τους ήδη επιβαρυσμένους ρυθμούς εργασίας που μοναδική συνέπεια για εμάς θα έχει τα περισσότερα εργατικά ατυχήματα, θανατηφόρα ή μη, και γι' αυτούς το περισσότερο κέρδος. Μας οδηγούν μέσω της επιτήρησης, της καταναγκαστικής εξατομίκευσης, να έχουμε πλέον σχέση μόνο με τον άμεσα προϊστάμενο μας. Καμιά συμπεριφορά δεν θα είναι ανεκτή αν δεν ελέγχεται από τους ίδιους. Αποκάλυπτα πια εγκαθιδρύεται

στους χώρους δουλειάς η σχέση εξουσίας-υποταγής.

Όμως τα αφεντικά μεθυσμένα από την εξουσία και το χρήμα, δε λογαριάζουν ούτε την υγεία μας. Την περίοδο που όλες οι μελέτες συμπεραίνουν ότι πρέπει να μειωθούν τα επίπεδα έκθεσης στην ηλεκτρομαγνητική

ακτινοβολία, που κανείς δε μπορεί να μας πει με σιγουριά ποιούς κίνδυνους διατρέχουμε από την έκθεση μας, τ' αφεντικά αποφασίζουν ότι είμαστε υποχρεωμένοι 8 με 10 ώρες την ημέρα να έχουμε την ακτινοβολία του pda πάνω μας.

Τους το γυρνάμε πίσω.

Είμαστε εργάτες δεν είμαστε ιδιοκτησία κανενός
Δεν παζαρεύουμε ούτε την υγεία ούτε τα δικαιώματά μας
Στα παιχνίδια κέρδους και εξουσίας, απαντάμε με την αλληλεγγύη, την αξιοπρέπεια και τον αγώνα μας.

Αντίσταση - άρνηση - αγώνας ενάντια στην επέκταση και την νομιμοποίηση των pda.

Αφίσα που κυκλοφόρησε από τη ΣΒΕΟΔ για το ζήτημα των PDA

ΚΑΜΙΑ ΥΠΟΧΩΡΗΣΗ ΣΕ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΥΓΙΕΙΝΗΣ ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ
ΚΑΜΙΑ ΥΠΟΧΩΡΗΣΗ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΠΑΤΗΣΗ ΤΩΝ ΑΤΟΜΙΚΩΝ ΜΑΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Μετά τα υπερκέρδη, τη συμπίεση του εργατικού κόστους, την ελαστικοποίηση, την εντατικοποίηση, τη γενίκευση της "μαύρης" εργασίας και των απλήρωτων υπερωριών, τα αφεντικά των ταχυμεταφορών - ταχυδιανομών - ταχυπηρεσιών θέλουν να ελέγξουν το κάθε μας λεπτό στη δουλειά με κάμερες, GPRS (δορυφορικό στίγμα) και φορητά τερματικά.

Περισσότερος έλεγχος σημαίνει εντατικοποίηση και αύξηση των ρυθμών εργασίας που με μαθηματική ακρίβεια θα επιφέρουν ακόμα περισσότερα εργατικά ατυχήματα, στον ήδη επιβαρυσμένο από αυτά κλάδο μας.

Ταυτόχρονα δεν δίνουν φράγγο για τον εξοπλισμό προστασίας και τη βελτίωση των συνθηκών εργασίας στον κλάδο, ενώ διαθέτουν χιλιάδες ευρώ σε μηχανισμούς ελέγχου και επιτήρησης.

Η δίψα των αφεντικών για εξουσία και χρήμα δε σταματά ποτέ, δε σταματά στα κέρδη, δε σταματά στην καταπάτηση των εργασιακών και ατομικών μας δικαιωμάτων. Μας θέλουν υποταγμένους, μας θέλουν ελεγχόμενους, μας θέλουν του χεριού τους.

Όμως δεν είμαστε ούτε σκλάβοι ούτε πειραματόζωα. Να εκθεθούν τα αφεντικά και τα τσιράκια τους στην πολυεπίπεδη ακτινοβολία κινητών τηλεφώνων και φορητών τερματικών που κανείς δεν γνωρίζει τις μακροπρόθεσμες επιπτώσεις τους στην υγεία των εργαζομένων. Κι όσο για τις κάμερες και κάθε σύστημα ελέγχου, το όνειρο μας δεν είναι να γίνουμε παίχτες στα "εργασιακά reality show" των εταιριών. Μας αρκεί το θέατρο του παραλόγου που βιώνουμε στους δρόμους της πόλης.

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ - ΑΡΝΗΣΗ ΣΤΙΣ ΚΑΜΕΡΕΣ ΕΛΕΓΧΟΥ ΚΑΙ ΣΤΑ ΦΟΡΗΤΑ ΤΕΡΜΑΤΙΚΑ
ΑΜΕΣΗ ΕΠΑΝΑΠΡΟΣΛΗΨΗ ΤΟΥ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΥ ΜΣ ΠΟΥ ΑΠΟΛΥΘΗΚΕ ΑΠΟ ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΤΗΣ ACS ΠΕΙΡΑΙΑ

Μας θέλουν υποταγμένους, μας θέλουν ελεγχόμενους, μας θέλουν του χεριού τους.

Όμως δεν είμαστε ούτε σκλάβοι ούτε πειραματόζωα. Να εκθεθούν τα αφεντικά και τα τσιράκια τους στην πολυεπίπεδη ακτινοβολία κινητών τηλεφώνων και φορητών τερματικών που κανείς δεν γνωρίζει τις μακροπρόθεσμες επιπτώσεις τους στην υγεία των εργαζομένων. Κι όσο για τις κάμερες και κάθε σύστημα ελέγχου, το όνειρο μας δεν είναι να γίνουμε παίχτες στα "εργασιακά reality show" των εταιριών. Μας αρκεί το θέατρο του παραλόγου που βιώνουμε στους δρόμους της πόλης.

1η ΜΑΗ 2009

I. Η ΑΡΧΗ

Θεωρώντας απαραίτητη τη διοργάνωση μιας πρωτομαγιάτικης εκδήλωσης με ταξικό, εργατικό περιεχόμενο η ΣΒΕΟΔ πήρε την πρωτοβουλία και κάλεσε ανοιχτή συνέλευση για τη διοργάνωση της πρωτομαγιάς 2009 (δες αναλυτικότερα «στο ρελαντί» #11). Στο κάλεσμα παρεβρέθηκαν 60-70 εργαζόμενοι και δημιουργήθηκε η ανοιχτή «εργατική συνέλευση για τη Πρωτομαγιά 2009». Η συνέλευση και η ΣΒΕΟΔ κάλεσαν σε μια εκδήλωση- συζήτηση την Τετάρτη 29 Απρίλη στη Πλ. Κουμουνδούρου και σε συγκέντρωση-πορεία στην Πλ. Βικτωρίας την 1η Μάη.

II. Η ΕΚΔΗΛΩΣΗ

Στην συζήτηση παρεβρέθηκαν περίπου 100 άτομα και έγιναν αρκετές τοποθετήσεις απο εργαζόμενους μέλη σωματείων ή όχι. Στη συζήτηση ανταλλάχθηκαν τόσο εμπειρίες όσο και απόψεις για εργατικούς αγώνες στους χώρους δουλειάς, τους τρόπους οργάνωσης και τι άφησε κάθε αγώνας. Επίσης, βιώματα από την καθημερινότητα της μισθωτής εργασίας και τι έκανε τον καθένα και την καθεμία να αγωνιστούν να έρθουν σε επαφή με άλλους εργαζόμενους.

III. Η ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ-ΠΟΡΕΙΑ.

Η συγκέντρωση ήταν προγραμματισμένη για τις 11:00. Στην πλατεία Βικτωρίας παρεβρέθηκαν εκατοντάδες κόσμος αλλά και πρωτοβάθμια σωματεία, πρωτοβουλίες εργαζομένων και πολιτικές ομάδες. Ξεκίνησε ακολουθώντας την Αριστοτέλους και βγήκε μέσω Μάρνη στην πλατεία Καραϊσκάκη, έπειτα από την Κολοκυνθούς «βγήκε» Πειραιώς, ανηφορίζοντας προς Ομόνοια πέρασε απο το υπουργείο εργασίας και τελείωσε στον ΗΣΑΠ στην Αθηνάς. Στην οδό Μάρνη τον κύριο όγκο της πορείας πλαισίωσαν ομάδες και άτομα από τον αναρχικό/αντιεξουσιαστικό χώρο. Έτσι τελικά στην πορεία συμμετείχαν πάνω από 2000 άτομα.

IV. ΠΟΙΟΙ ΚΑΙ ΠΑΤΙ ΜΟΥΔΙΑΣΑΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΡΕΙΑ

Η πορεία ήταν από τα μεγαλύτερα μπλοκ που πορεύτηκαν εκείνη τη μέρα. Αυτό ήταν κάτι που σαφώς ενόχλησε, προβλημάτισε και ανησύχησε πολλά μάτια και μυαλά από αυτούς που θέλουν να μας καταδικάζουν στη φτώχεια, στη γκρίνια, στους μισθούς πείνας, στο να μένουμε μόνοι και λίγοι, που μας χορταίνουν με υποσχέσεις όταν δεν μας παραμυθιάζουν με καταναλωτικά σκουπίδια. Αυτούς που μας κυβερνούν και όλα τ'αφεντικά που μας πίνουν το αίμα και ζούν εις βάρος μας. Ο κάθε μηχανισμός εξουσίας έπραξε με τρόπο που προσπαθούσε να μας ακυρώσει. Τα περισσότερα ΜΜΕνημέρωσης είτε αποσιώπησαν το γεγονός της πορείας, είτε ανέφεραν ανακρίβειες και αοριστίες. Εφημερίδες της αριστεράς κάτι ψελίζανε για «ρεφορμισμούς». Οι επίσημοι εργατοπατέρες και οι κρατικοί διευθυντάδες τους, έκαναν ότι δεν αντιλήφθηκαν την υπαρχή μας, ότι δεν άκουσαν τις φωνές μας να λένε «αλήτες λέρες εργατοπατέρες» ή «ταξική πρωτομαγιά- πόλεμος στα αφεντικά», ίσως όμως να θυμήθηκαν την κατάληψη της γσσε το Δεκέβρη ή την περσινή αντισυγκέντρωση της πρωτομαγιάς και να στραβοκατάπιαν. Η αριστερά «της προόδου» ακόμα αναρωτιέται πως και η Πανατική Ένωση Καθαριστριών και Οικιακού Προσωπικού (ΠΕΚΟΠ) πορεύτηκε μαζί μας και όχι με το δικό τους «εγγυημένο» συνδικαλισμό. Γιατί;

Γιατί βλέπουν ότι υπάρχει κόσμος που αυτοοργανώνεται από τη βάση, χωρίς αρχηγούς, καλοθελητές, τηλεοπτικούς αντιπροσώπους, μουράτους συνδικαλιστές, αντιθέτως βάζει άλλη προοπτική στο εργατικό κίνημα και στον ταξικό κοινωνικό/αγώνα που όχι μόνο δεν κωράει όλα αυτά τα «παράσιτα» αλλά τα πετάει έξω κλοτσπδών. Γιατί έχουν αντιληφθεί ότι η κοροϊδία, η υπομονή, η ανοχή, η ανυπαρξία έχουν και όρια. Γιατί η ζωή έχει δυσκολέψει πάρα πολύ και ο κόσμος θα βγει στους δρόμους οργισμένος και με όλο το δίκιο δικό του. Γιατί «το δεν πάει άλλο» το βλέπεις σε πολλά πρόσωπα καθημερινά όλο και πιο έκδηλο. Και τουλάχιστον πρέπει να μάθουν να μας σέβονται και μετά να μας φοβούνται.

Δράσεις- κινήσεις- νέα από το δρόμο

εξόρμηση σβεοδ και παρέμβαση αλληλεγγύης

Στις 14 Απρίλη μετά τις 20:00 το βράδυ η ΣΒΕΟΔ πραγματοποίησε ακόμα μία εξόρμηση με κατεύθυνση το μαγαζί - kos Ψητοπουλος- στου Ζωγράφου. Κατεβήκαμε την Αλεξάνδρας, μήκαμε Γουδί και φτάσαμε στο μαγαζί. Έκει παραμείναμε για λίγο, μιλήσαμε με τους συνάδελφους και δείξαμε στο αφεντικό ότι ο συνάδελφος Κιαμίλ δεν είναι μόνος.

Παρέμβαση στη «pizza express»

Την 1η Μάη μετά την πορεία παρεμβήκαμε στη «pizza express», που βρίσκεται στη Λ. Αλεξάνδρας. Εκεί απολύθηκε συνάδελφος για συνδικαλιστικούς λόγους. Κρατήσαμε για καμια ώρα το μαγαζί κλειστό και αποχωρήσαμε. Η παρέμβαση είχε θετικό αποτέλεσμα για τους συνάδελφους που εργάζονται εκεί, μιας - σε συνδυασμό με το γεγονός ότι ο συνάδελφος με τη στήριξη του σωματείου έχει κάνει καταγγελία για άκυρη απόλυση στην επιθεώρηση εργασίας- και το αφεντικό κόλλησε σε όλους τους συνάδελφους ντελίβερι τα ένσημα που αντιστοιχούν στην εργασία τους και όαυτά που κολλούσε τυπικά αυτός.

Πορεία από την ΠΕΚΟΠ και πρωτοβάθμια σωματεία στις 19-5-09

Την Τρίτη 19 Μάη, έπειτα από πρωτοβουλία του σωματείου της ΠΕΚΟΠ πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση- πορεία από τα προύλαια προς τη βουλή. Με αιτήματα: ενάντια στους δουλέμπορους εργολάβους στον ιδιωτικό και δημόσιο τομέα, υπέρ της πρόσληψης όλων των ελλήνων και μεταναστών στους οργανισμούς για τους οποίους εργάζονται και τέλος να τιμωρηθούν οι ηθικοί και φυσικοί αυτουργοί της επίθεσης στη Κ. Κούνεβα. Η ΣΒΕΟΔ συμμετείχε με δικό της μπλοκ.

Πάρτυ οικονομικής ενίσχυσης της ΣΒΕΟΔ

Το Σάββατο 13 Ιούνη διοργανώσαμε πάρτυ οικονομικής ενίσχυσης στο Λόφο του στρέφου στα Εξάρχεια. Το πάρτυ πήγε πολύ καλά, πέρασε αρκετός κόσμος, ήπιαμε και χορέψαμε μέχρι τις πρώτες πρωϊνές ώρες. Αντε και του χρόνου!!!

Pizza Express απολύσεις

Στο τέλος του Φεβρουαρίου βρέθηκα να εργάζομαι σε μια πισαρία στη λεωφ. Αλεξάνδρας με την επωνυμία Pizza Express ως διανομέας-delivery με μηχανάκι, μετά από ένα διάστημα άνεργος. Οι όροι που μου παρουσίασε η εργοδοσία, μέσω της λογίστριας του καταστήματος, ήταν η υπογραφή σύμβασης 5 ημερών την εβδομάδα και 4 ωρών την ημέρα αλλά στην πραγματικότητα θα έπρεπε να δουλεύω 6 ημέρες την εβδομάδα και 5,5-6 ώρες την ημέρα. Δέχτηκα λόγω οικονομικής ανάγκης, αλλά από την αρχή είχα αποφασίσει ότι δε θα επέτρεπα να επικρατήσει η πολιτική της επιχείρησης να κλέβει ένσημα και εισφορές στο ΙΚΑ.

Το ίδιο καθεστώς επικρατούσε και με τους άλλους συνάδελφους, οι περισσότεροι από τους οποίους δεν αγνοούσαν την κλοπή των ενσήμων τους, αλλά προτιμούσαν να μη διακινδυνεύσουν, διεκδικώντας τα αυτονόματα βάσει νομοθεσίας, υπό το φόβο μιας απόλυσης. Η επιχείρηση φρόντιζε να μη δίνει αντίγραφα των συμβάσεων εργασίας στους εργαζόμενους αλλά και να μας ενημερώνει ξεδιάντροπα ότι σε περίπτωση ελέγχου από το ΙΚΑ θα έπρεπε να δηλώνουμε ότι εργαζόμαστε 4ωρο. Εμείς δηλαδή έπρεπε να κάνουμε "πλάτες" στο

αφεντικό ενώ έκλεβε και εμάς εκτός από το ταμείο στο οποίο ανήκουμε.

Επιπλέον στο συγκεκριμένο κατάστημα είχαμε και να αντιμετωπίσουμε καθημερινά, εκτός από όλες τις δυσκολίες που παρουσιάζει το συγκεκριμένο επάγγελμα, μια υπεύθυνη καταστήματος της οποίας η συμπεριφορά απέναντι στους συναδέλφους-συναδέλφισσες (στα μηχανάκια και στην κουζίνα) ήταν τουλάχιστον αναξιοπρεπής. Χρησιμοποιούσε καθημερινά τη θέση της για να επιτίθεται με φωνές και βρισιές, κυρίως απέναντι στις συναδέλφισσες στην κουζίνα, για το παραμικρό λάθος, ενώ (λαμβάνοντας υπόψη το φόρτο εργασίας) η απόδοση όλων των εργαζόμενων ήταν υποδειγματική. Φρόντιζε επίσης να μας λείει όσο πιο συχνά μπορούσε ότι η ίδια αποφάσιζε για το ποιος μένει ή φεύγει από το μαγαζί, παρόλα αυτά όποτε ζητούσαμε service για τα μηχανάκια (χαλασμένα ταμπόρα, λάστιχα, καθρέφτες, φλας κτλ) απαντούσε ότι έπρεπε να δοθεί έγκριση από το 'αφεντικό', η οποία δεν ερχόταν ποτέ.

Αυτό που δε γνώριζε όμως η εργοδοσία, ήταν η ύπαρξη του σωματείου (Σ.Β.Ε.Ο.Δ.) και φυσικά το γεγονός ότι εγώ ήμουν μέλος σε αυτό. Μετά

από 2 μήνες εργασίας μου στην πισαρία μέλη του σωματείου κατά τη διάρκεια εξόρμησης σε

μαγαζιά με delivery μοίρασαν εφημερίδες και στο συγκεκριμένο κατάστημα. Η αντίδραση της υπεύθυνης ήταν να αρχίσει να βρίζει το σωματείο χωρίς κανένα ουσιαστικό επιχείρημα. Μην αντέχοντας άλλο να κρατάω το στόμα μου κλειστό, υπερασπίστηκα το σωματείο και αμέσως ζήτησα να καλυφθούν πλήρως τα ένσημα που αντιστοιχούσαν στις πραγματικές ώρες εργασίας μου στο κατάστημα,

Τι πρέπει να γνωρίζουμε για την άδεια

Μερικές βασικές και χρήσιμες πληροφορίες για να μην μας πιάνουν αδιάβαστους τ' αφεντικά.

Άδεια είναι το χρονικό διάστημα διακοπής της εργασίας ώστε ο εργαζόμενος να ξεκουραστεί και να ανακτήσει τις σωματικές και ψυχικές του δυνάμεις (καλά, η δουλειά μας κουράζει ψυχικά και σωματικά;), **κατά το οποίο όμως πληρώνεται κανονικά τις τακτικές αποδοχές του και παίρνει επιπλέον και επίδομα άδειας.** Το επίδομα άδειας, ανεξάρτητα από τα έτη υπηρεσίας, είναι το μισό των μηνιαίων τακτικών αποδοχών για τους εργαζόμενους με μισθό και 13 ημερομίσθια για τους εργαζόμενους με ημερομίσθιο. Με νόμο του 5/2003 (ν.3144/03) ορίστηκε ότι ο εργαζόμενος δικαιούται κατά τον πρώτο χρόνο εργασίας του σε συγκεκριμένο εργοδότη να λάβει από την έναρξη της απασχόλησής του αναλογικό ποσοστό της ετήσιας κανονικής άδειας με αποδοχές που δικαιούται μετά από συνεχή απασχόληση 12 μηνών. Αυτό είναι πολύ σημαντικό και παρόλο που έχει ψηφιστεί από το 2003, σπάνια εφαρμόζεται λόγω άγνοιας τόσο δικής μας, όσο και των λογιστών.

Α) Αν η εργασία είναι εξαήμερη

Για 12 μήνες συνεχούς απασχόλησης στον ίδιο εργοδότη, σε κάθε ημερολογιακό έτος αντιστοιχεί άδεια με αποδοχές 24 εργάσιμων ημερών (εργάσιμες ημέρες είναι και τα Σάββατα), δηλαδή άδεια 2 εργάσιμων ημερών ανά μήνα. Η άδεια αυτή αυξάνεται κατά 1 εργάσιμη ημέρα για κάθε επιπλέον έτος απασχόλησης και φτάνουν μέχρι 26 εργάσιμες ημέρες από 3 έως 10 χρόνια εργασίας.

Για παράδειγμα, αν κάποιος εργαζόμενος με εξαήμερο συμπληρώσει στον ίδιο εργοδότη εργασία 8 μηνών κατά το πρώτο ημερολογιακό έτος εργασίας, δικαιούται άδεια $8 \times 2 = 16$ εργάσιμες ημέρες ως τις 31/12 του έτους πρόσληψης. Το πρώτο έτος η άδεια μπορεί να δίνεται τμηματικά, αν δηλαδή ξεκινήσαμε δουλειά το Μάιο, μπορούμε να πάρουμε 6 μέρες άδειας μέσα στον Αύγουστο και αν είμαστε ακόμα στη δουλειά μέχρι το τέλος του χρόνου, θα πάρουμε τότε ακόμα 10 μέρες άδειας. Κατά το δεύτερο ημερολογιακό έτος εργασίας, αν αυτό συμπληρωθεί, ο εργαζόμενος δικαιούται 25 ημέρες άδειας έως τις 31/12. Και στην περίπτωση του δεύτερου ημερολογιακού έτους η άδεια μπορεί να δοθεί τμηματικά (για παράδειγμα 14 μέρες τον Αύγουστο - μετά από εργασία 7 μηνών, σε κάθε έναν από τους οποίους αντιστοιχούν δύο μέρες άδειας - και οι υπόλοιπες 11 ημέρες έως το τέλος Δεκεμβρίου). Κατά το τρίτο ημερολογιακό έτος της εργασίας (προσληφθήκαμε κάπου στο 2003 και φτάσαμε να εργαζόμαστε στον ίδιο εργοδότη το 2005), η ετήσια άδεια δίνεται πλέον ολόκληρη κάθε χρονική στιγμή του

έτους και είναι διάρκειας 26 ημερών.

Β) Αν η εργασία είναι πενήδημερη

Για 12 μήνες συνεχούς απασχόλησης στον ίδιο εργοδότη, σε κάθε ημερολογιακό έτος αντιστοιχεί άδεια με αποδοχές 20 εργάσιμων ημερών (δεν είναι εργάσιμες ημέρες τα Σάββατα), δηλαδή άδεια περίπου 1,66 εργάσιμων ημερών ανά μήνα. Η άδεια αυτή αυξάνεται κατά 1 εργάσιμη ημέρα για κάθε επιπλέον έτος απασχόλησης και φτάνει μέχρι 22 τις εργάσιμες ημέρες από 3 έως 10 χρόνια εργασίας.

Για παράδειγμα, αν κάποιος εργαζόμενος με πενήδημερο συμπληρώσει στον ίδιο εργοδότη εργασία 8 μηνών, δικαιούται άδεια $8 \times 1,66 = 13$ εργάσιμες ημέρες ως τις 31/12 του έτους πρόσληψης. Το πρώτο έτος η άδεια μπορεί να δίνεται τμηματικά, αν δηλαδή ξεκινήσαμε δουλειά το Μάιο, μπορούμε να πάρουμε $3 \times 1,66 = 5$ μέρες άδειας μέσα στον Αύγουστο και αν είμαστε ακόμα στη δουλειά μέχρι το τέλος του χρόνου, θα πάρουμε τότε ακόμα 8 μέρες άδειας.

Κατά το δεύτερο ημερολογιακό έτος εργασίας, αν αυτό συμπληρωθεί, ο εργαζόμενος δικαιούται 21 ημέρες άδειας έως τις 31/12. Και στην περίπτωση του δεύτερου ημερολογιακού έτους η άδεια μπορεί να δοθεί τμηματικά.

Για παράδειγμα 12 μέρες τον Αύγουστο - μετά από εργασία 7 μηνών, σε κάθε έναν από τους οποίους αντιστοιχούν 21/12 μέρες άδειας - και οι υπόλοιπες 9 ημέρες έως το τέλος Δεκεμβρίου.

Κατά το τρίτο ημερολογιακό έτος της εργασίας (προσληφθήκαμε κάπου στο 2003 και φτάσαμε να εργαζόμαστε στον ίδιο εργοδότη το 2005), η ετήσια άδεια δίνεται πλέον ολόκληρη κάθε χρονική στιγμή του έτους και είναι διάρκειας 22 ημερών.

Ο εργοδότης υποχρεούται να χορηγεί σ' όλο το προσωπικό του άδεια μέχρι τη λήξη του έτους (31 Δεκεμβρίου). Επίσης είναι υποχρεωμένος να χορηγεί την μισή άδεια του εργαζόμενου στο διάστημα από 1η Μάρτ έως 30 Σεπτέμβρη, αν φυσικά ζητηθεί από τον εργαζόμενο. Την υπόλοιπη άδεια ο εργαζόμενος

πρέπει να την πάρει μέχρι της 31/12. Οι αποδοχές άδειας και το επίδομα άδειας πρέπει να προκαταβάλλονται από τον εργοδότη το αργότερο κατά την προηγούμενη μέρα από την έναρξη της άδειας.

Η άδεια, από το τρίτο ημερολογιακό έτος εργασίας στον ίδιο εργοδότη, πρέπει να δίνεται ολόκληρη. Μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις επιτρέπεται να δοθεί τμηματικά η άδεια σε δύο περιόδους. Αυτό μπορεί να γίνει είτε λόγω σοβαρής ή επείγουσας ανάγκης της επιχείρησης ή με αίτηση του εργαζόμενου. Απαραίτητη προϋπόθεση είναι να εγκριθεί η τμηματική χορήγηση από την αρμόδια Επιθεώρηση Εργασίας. Πάντως το πρώτο τμήμα της άδειας πρέπει να περιλαμβάνει τουλάχιστον έξι (6) συνεχόμενες εργάσιμες ημέρες ή δώδεκα συνεχόμενες (12) εργάσιμες ημέρες, αν πρόκειται για ανήλικο. Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ εργοδότη και εργαζόμενου για τη διάρκεια της άδειας και το χρόνο χορήγησής της, αποφασίζει τριμελής Επιτροπή της αρμόδιας Επιθεώρησης Εργασίας, ύστερα από αίτηση των ενδιαφερομένων.

Πίνακας 1

α) Επιχειρήσεις που λειτουργούν 6 μέρες την εβδομάδα			
ΧΡΟΝΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ	ΗΜΕΡΕΣ ΑΔΕΙΑΣ	ΑΠΟΔΟΧΕΣ ΑΔΕΙΑΣ	
		ΜΙΣΘΟΣ	ΗΜΕΡΟΜΙΣΘΙΑ
Έως 12 μήνες στον ίδιο εργοδότη	Έως 24 (2 μέρες ανά μήνα)	Έως 24 εικοστά πέμπτα	Έως 24
2 ^ο ημερολογιακό έτος στον ίδιο εργοδότη	Αν συμπληρωθεί, 25. Αν δε συμπληρωθεί, ανάλογα με τους μήνες απασχόλησης (2 μέρες ανα μήνα)	Αν συμπληρωθεί, 1 μισθός. Αν δε συμπληρωθεί, ανάλογα με τους μήνες απασχόλησης.	Αν συμπληρωθεί 25. Αν δε συμπληρωθεί, ανάλογα με τους μήνες απασχόλησης (2 ημερομίσθια ανα μήνα)
3 ^ο ημερολογιακό έτος - 10 χρόνια στον ίδιο εργοδότη	26	1 μισθός	26
Πάνω από 10 χρόνια στον ίδιο εργοδότη	30	1 μισθός συν τόσα εικοστά πέμπτα για όσες εργάσιμες ημέρες άδειας εμπίπτουν στον επόμενο μήνα.	
12 χρόνια σε διάφορους εργοδότες			

Πίνακας 2

β) Επιχειρήσεις που λειτουργούν 5 μέρες την εβδομάδα			
ΧΡΟΝΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ	ΗΜΕΡΕΣ ΑΔΕΙΑΣ	ΑΠΟΔΟΧΕΣ ΑΔΕΙΑΣ	
		ΜΙΣΘΟΣ	ΗΜΕΡΟΜΙΣΘΙΑ
Έως 12 μήνες στον ίδιο εργοδότη	Έως 20 (20/12 επί αριθμός μηνών εργασίας)	Έως 24 εικοστά πέμπτα	Έως 24
2 ^ο ημερολογιακό έτος στον ίδιο εργοδότη	Αν συμπληρωθεί 21. Αν δε συμπληρωθεί, ανάλογα με τους μήνες απασχόλησης (21/12 επί αριθμός μηνών εργασίας)	Αν συμπληρωθεί, 1 μισθός. Αν δε συμπληρωθεί, ανάλογα με τους μήνες απασχόλησης.	Αν συμπληρωθεί 25. Αν δε συμπληρωθεί, ανάλογα με τους μήνες απασχόλησης.
3 ^ο ημερολογιακό έτος - 10 χρόνια στον ίδιο εργοδότη	22	1 μισθός	26
10 χρόνια στον ίδιο εργοδότη		1 μισθός συν τόσα εικοστά πέμπτα για όσες εργάσιμες ημέρες άδειας εμπίπτουν στον επόμενο μήνα.	
12 χρόνια σε διάφορους εργοδότες	25		

Pizza Express αποθήσεις

Ευχαριστούμε την ομάδα δέλτα για την ενεργή συμμετοχή τους στον αποκλεισμό της pizza express.

βάσει νομοθεσίας.

Το γεγονός αυτό, προκάλεσε την εσπευσμένη άφιξη του 'αφεντικού' από την Πάτρα (όπου βρίσκονται τα υπόλοιπα τέσσερα καταστήματα της επιχείρησης), παρόλο που, μέχρι πριν την αναφορά της συμμετοχής μου στο σωματείο, τέτοια θέματα διευθετούσαν η λογίστρια και η υπεύθυνη καταστήματος (δηλαδή απλά ανακοίνωναν στον εκάστοτε υπάλληλο την απόλυσή του). Επανάλαβα το αίτημά μου στον ίδιο και του ανακοίνωσα ότι είμαι μέλος του σωματείου. Ακολούθησαν δύο ημέρες συμβουλίου μεταξύ του

'αφεντικού', της λογίστριας και του δικηγόρου του, για να καταλήξουν να μου ζητήσουν επίσημο έγγραφο που να δηλώνει τί μέλος του σωματείου ήμουν, φοβούμενοι ότι ήμουν μέλος του Δ.Σ. του σωματείου. Τους ανακοίνωσα ότι ήμουν απλό μέλος και την επομένη με δικαστικό κλητήρα μου έστειλαν την απόλυσή μου στο σπίτι.

Ακολούθησε καταγγελία μου στην επιθεώρηση εργασίας για την εκδικητική απόλυση (για συνδικαλιστικούς λόγους) και για την αποζημίωση εργατοτεχνίτη που μου αποδόθηκε, ενώ μου αναλογεί υπαλληλική αποζημίωση ως οδηγός δικύκλου. Την πρωτομαγιά έγινε αποκλεισμός της πιτσαρίας από το Σ.Β.Ε.Ο.Δ.. Λίγες μέρες μετά τον αποκλεισμό και την καταγγελία στην επιθεώρηση, συνάδελφοι με ενημέρωσαν ότι ο εργοδότης έβαλε στους εργαζόμενους στην πιτσαρία αυτά που εγώ διεκδικούσα με νέα σύμβαση εργασίας. Στις δύο τριμερείς που ακολούθησαν στην επιθεώρηση εργασίας η εργοδοσία όχι μόνο δεν εμφανίστηκε αλλά έστειλε υπομνήματα με τα οποία έριχνε όση λάσπη μπορούσε στο πρόσωπό μου.

Η ιστορία θα μπορούσε να τελειώνει κάπου εδώ, όμως υπάρχουν κάποια πράγματα τα οποία θα γίνουν στο πλαίσιο του ότι κανείς δεν μπορεί να "δαγκώνει" τον εργαζόμενο, να τον διώχνει, να τον προσβάλλει και να μένει αναπάντητο. Η απάντηση θα δοθεί σύντομα...

Σαλονικά Pizza Roma απολύσεις

Δουλεύαμε στη Roma Pizza Ξηροκρήνης στην Θεσσαλονίκη επί 20 έτη ο Μάκης και 14 έτη ο Βασίλης. Από την αρχή του έτους υπήρξαν πιέσεις από τον εργοδότη για αλλαγή της σύμβασης από πλήρους απασχόλησης σε μερική απασχόληση με ταυτόχρονη μείωση των αποδοχών (και των ασφαλιστικών εισφορών). Στην Επιθεώρηση Εργασίας μας παρότρυναν να δεχτούμε αυτή την αλλαγή για να μην χάσουμε την εργασία μας (να χάσουμε όμως το 40% περίπου του εισοδήματός μας).

Στη συνέχεια πήγαμε σε εργατολόγο ο οποίος είναι πεπεισμένος ότι η εργασία που παρέχει ο διανομέας έχει υπαλληλική ιδιότητα εφ' όσον υπάρχει χρηματική συναλλαγή με τον πελάτη, οδήγηση δικύκλου, ανάπτυξη πρωτοβουλίας και απόδοση ταμείου στην λήξη της βάρδιας

Δεν το δεχτήκαμε και αρχίσαμε ψάξιμο για να δούμε πως θα αντιδράσουμε. Πήγαμε στο Εργατικό Κέντρο Θεσσαλονίκης όπου μας προειδοποίησαν ότι αυτή η κατάσταση είναι ένα βήμα πριν την απόλυση και αν το υπογράψουμε θα χάσουμε το 40% της αποζημίωσης (αφού η αποζημίωση υπολογίζεται βάση των τελευταίων 2 μισθών). Αποφασίσαμε

να μην υπογράψουμε έστω και αν μας απολύανε. Η αποζημίωση που μας είπαν ότι παίρνουμε (ο εργοδότης και η Επιθεώρηση Εργασίας) είναι αυτή του εργάτη. Τελικά η απόλυση έγινε τον Μάιο του ίδιου έτους και η αποζημίωση ήταν αυτή του εργάτη. Αφού υπογράψαμε με «πάσα επιφύλαξη» πήραμε την αποζημίωση (ο Μάκης 7.500 ευρώ και ο Βασίλης 3.500 ευρώ, με μηνιαίο μισθό 1.200 ευρώ!!!!!!).

Και εδώ αρχίζει το ψάξιμο. Απευθυνθήκαμε στο ΣΒΕΟΔ και πληροφορηθήκαμε ότι πρέπει να αποζημιωθούμε σαν υπάλληλοι και όχι σαν εργάτες και μας προέτρεψαν να κάνουμε καταγγελία στην Επιθεώρηση Εργασίας. Στην αρμόδια Επιθεώρηση αρνήθηκαν να δεχτούν την καταγγελία παρ' όλα τα επιχειρήματα μας (πήγαμε δύο φορές με το ίδιο αίτημα). Στη συνέχεια πήγαμε σε εργατολόγο ο οποίος είναι πεπεισμένος ότι η εργασία που παρέχει ο διανομέας έχει

υπαλληλική ιδιότητα εφ' όσον υπάρχει χρηματική συναλλαγή με τον πελάτη, οδήγηση δικύκλου, ανάπτυξη πρωτοβουλίας και απόδοση ταμείου στην λήξη της βάρδιας. Την ίδια άποψη έχει το Κέντρο Διαφορών του Υπουργείου Εργασίας, το ΚΕΠΕΑ της ΓΕΣΕΕ και το ΕΚΕΠΙΣ. Να σημειωθεί ότι η αποζημίωση υπαλλήλου είναι υπερπολλαπλάσια από αυτή του εργάτη.

Εμείς αυτή τη στιγμή που σας γράφουμε έχουμε ήδη καταθέσει αγωγή και περιμένουμε την δικάσιμη. Εξυπακούεται ότι δικιά μας νίκη αυτόματα αναβαθμίζει όλους τους διανομείς σε υπαλλήλους, οπότε ο καθένας θα μπορεί ευκολότερα μέσω του δεδικασμένου να αποζημιώνεται σαν υπάλληλος.

Βασίλης-Μάκης

Ευχαριστούμε την Μαρία, τον Γιώργο και τον Κώστα που ήταν οι πρώτοι που μας ενημέρωσαν σχετικά με τα δικαιώματά μας.
Υ.Γ. Η Επιθεώρηση Εργασίας διόλου μας υποστήριξε απεναντίας μας παρότρυνε να το ξεχάσουμε.
Υ.Γ.2. Να σημειωθεί ότι η εταιρεία μας αντικατέστησε με ολιγώρους και φυσικά ανασφάλιστους.

Αλληλεγγύη στους συναδέλφους να πάρουν ότι τους ανήκει

Οι (ταχυ)μεταφορές

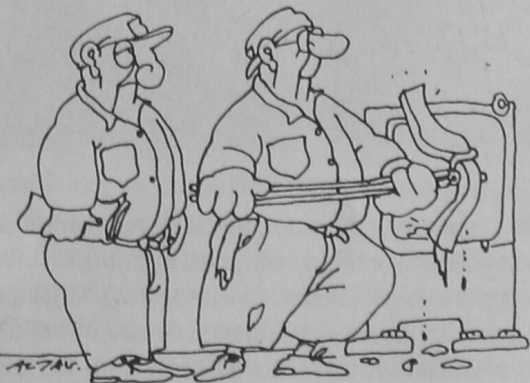
ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΟ ΣΤΟ ΝΕΠΑΛ

στον κόσμο της μισθωτής σκληριάς

ΔΕΝ ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΡΙΧΝΟΥΜΕ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΕΥΘΥΝΕΣ ΣΤ' ΑΦΕΝΤΙΚΑ. ΚΙ ΑΥΤΟΙ ΤΗ ΔΟΥΛΕΙΑ ΤΟΥΣ ΚΑΝΟΥΝ.

ΤΟΤΕ ΝΑ ΤΙΣ ΡΙΞΟΥΜΕ ΣΤΟΥΣ ΑΝΕΡΤΟΥΣ ΠΟΥ ΞΥΝΟΥΝ Τ' ΑΡΧΙΔΙΑ ΤΟΥΣ ΟΛΗ ΤΗ ΜΕΡΑ.

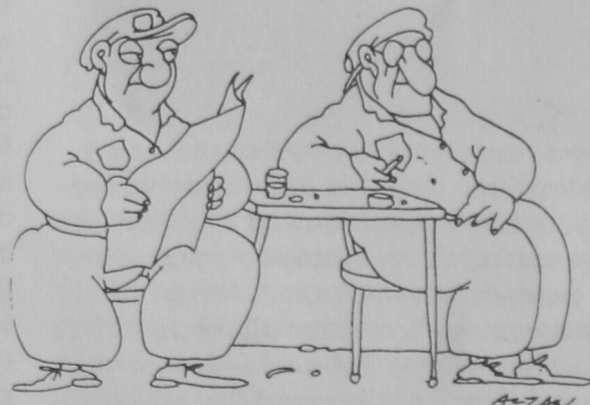
ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΕΚΑΤΟΝΤΑΔΕΣ ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΦΤΙΧΟΙ ΚΙ ΟΜΟΣ ΕΣΕΙΣ ΛΕΤΕ ΟΤΙ ΔΕΝ ΤΟΥΣ ΒΛΕΠΕΤΕ. ΠΟΣ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ ΑΥΤΟΣ

ΕΙΝΑΙ ΦΑΝΕΡΟ ΟΤΙ ΦΟΒΟΥΝΤΑΙ ΤΗΝ ΑΜΕΣΗ ΑΝΤΙΠΑΡΑΘΕΣΗ ΑΥΤΟΙ ΟΙ ΔΕΙΛΟΙ.

ΚΙ ΑΝ ΜΑΣ ΔΙΩΞΟΥΝ, ΤΣΙΠΟΥΤΙΣ

ΜΗΝ ΑΝΗΣΥΧΕΙΣ, ΜΠΟΥΖΑΤΣΙ. Θ' ΑΓΟΡΑΖΟΥΜΕ ΤΟ "ΟΥΤ", ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΟΥ ΑΝΕΡΧΟΜΕΝΟΥ ΑΝΕΡΤΟΥ, ΚΑΙ ΘΑ ΠΙΕΡΝΑΜΕ ΟΡΑΙΑ ΤΗΝ ΟΡΑ ΜΑΣ.

Ο ψαράς και η ψαριά του

Ένα κλασικό παραμύθι για μεγάλα παιδιά-εργαζόμενους.

Δύο χρόνια ζωής έχει το σωματείο μας και το τι έχουμε ακούσει από πολιτικούς της σοσιαλοδημοκρατίας, της αριστεράς και της προόδου και μεγαλοσυνδικαλιστές δεν έχει τελειωμό. Από τη μιά το ΠΑΣΟΚ να δηλώνει ότι έχει άκρες στο συνδικαλισμό βάσης και ειδικότερα στα δίκυκλα- που τις είδατε ρε λαμόγια και από την άλλη ο σύριζα δεν χάνει ευκαιρία να υποστηρίξει ότι έχει σχέσεις με σωματεία βάσης- σαν το δικό μας- προσπαθώντας να γεφυρώσει το χάσμα ανάμεσα στον ακηδεμόνευτο συνδικαλισμό βάσης και στα πολιτικά κόμματα. Σε αστικές φυλλάδες μια Κυριακή του Μάη εμφανίστηκε συνάδελφος, πρώην μέλος της ΣΒΕΟΔ, που ήταν υποψήφιος ευρωβουλευτής με το σύριζα. Σε ανύποπτο χρόνο να και ο Τσίπρας σε συνάντηση με εκπρόσωπους από νεοσχηματισμένο σωματείο στο κλάδο των ταχυμεταφορών, που παρεπιπτόντως ο ένας από τους εκπροσώπους είναι ο υποψήφιος παραπάνω ευρωβουλευτής.

Ένα εύλογο ερώτημα που προκύπτει είναι γιατί τόσο ενδιαφέρον - από τον πολιτικό κόσμο της σοσιαλδημοκρατίας και της αριστεράς- για τον συνδικαλισμό βάσης, για τη ΣΒΕΟΔ, τις θέσεις και τη δράση της; Αυτό που έχουμε αντιληφθεί εμείς είναι ότι παρόλη την μικρή ζωή της ΣΒΕΟΔ- μόλις δύο χρόνια- παρόλο την έλλειψη εμπειρίας στον συνδικαλισμό- κανείς και καμμία από εμάς δεν είναι επαγγελματίας συνδικαλιστής - παρόλο τέλος που δεν είναι κανείς από εμάς νομικός ώστε να γνωρίζει το εργατικό δίκαιο «απέξω και ανακατωτά» έχουμε καταφέρει με τη δράση, το λόγο μας, τον τρόπο λειτουργίας μέσω συνελεύσεων, να γίνουμε ένα

αξιόμαχο σωματείο*. Ένα σωματείο που κάνει πράξη το «όλοι για έναν και ένας για όλους», που όλες και όλοι είμαστε ίσοι και υπόλογοι στις γενικές συνελεύσεις. Ένα σωματείο που απορρίπτει έμπρακτα και συγκρούεται με το γραφειοκρατικό, ξεπουλημένο συνδικαλισμό της γσεε και του εκα και όλων των μηχανισμών που ελέγχουν. Δεν έχουμε κανένα νταραβέρι με τους παραπάνω, δεν έχουμε γραφτεί στις λίστες με τα σωματεία που είναι υπό τη σκέπη της γσεε ή του εκα ή ακόμα και της ομοσπονδίας. Τουναντίον με τις μικρές, μα γεμάτες πείσμα δυνάμεις μας, πολεμάμε τη λογική της ανάθεσης, της ηττοπάθειας, της διαμεσολάβησης, της κομματοποίησης των εργατικών αγώνων, προτάσσοντας παράλληλα την αυτοοργάνωση. Και δε σταματάμε εκεί. Αυτές τις απόψεις και τις πρακτικές δεν τις κρατάμε μόνο για τον εαυτό μας. Με τις διάφορες πρωτοβουλίες μας (με πιο πρόσφατες: τη πρωτοβουλία για τη κατάληψη της γσεε μέσα στο Δεκέβρη και την πραγματοποίησή της μαζί με δεκάδες, αρχικά και εκατοντάδες εργαζόμενους/ες στη συνέχεια, ή η ανοικτή συνέλευση για την 1η Μάη, η περσινή 1η Μάη...) τα ζωντανά ζητήματα του συνδικαλισμού βάσης τα θέτουμε ανοικτά, προς όλη την εργατική τάξη προτάσσοντας επί της ουσίας ένα άλλο συνδικαλισμό: μάχιμο, ταξικό, χωρίς κόμματα, αρχηγούς, «ντίβες». Η φετινή πρωτομαγιάτικη συγκέντρωση- πορεία, που καλέστηκε εκτός των άλλων και από τη ΣΒΕΟΔ, έδειξε ότι αυτό το όραμα έχει σάρκα και οστά μέσα στην εργατική τάξη

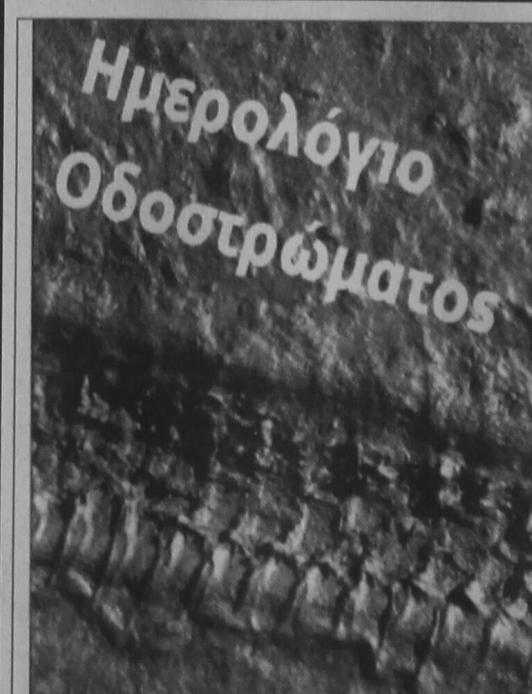
Τρίζουν λοιπόν οι καρέκλες όλων αυτών των πολιτικάντηδων καλοθελητών. Τρίζουν μην χάσουν τον έλεγχο γίνουμε πολλοί και πολλές και τους

παραμερίσουμε στέλνοντάς τους στο χρονοντούλαπο της ιστορίας. Ανησυχούν αλλά ακόμα δεν φοβούνται- στο χέρι μας είναι και αυτό- και γι' αυτό προσπαθούν να φτιάξουν γέφυρες, να μας αφομοιώσουν, να μας κάνουν να εξαρτηθούμε από την εξουσία που κατέχουν, εν τέλει να μας κάνουν δικούς τους. Τον πιο δραστήριο θα τον περιμένει η καρέκλα, ανταμοιβή για τον κόπο του. «Όχι βρε αδελφέ, προς θεού δεν θα γίνει σαν τους άλλους, αυτός θα' ναι καλός, θα νοιάζεται για τους εργαζόμενους, αφού και αυτός από εκεί ξεκίνησε...» Καλό το παραμύθι τους αλλά δεν έχει δράκο.

Εμείς, εννοείται μακριά από τέτοιες συναντήσεις και φωτογραφίσεις, λογικές και κουλτούρες. Εμείς συνεχίζουμε τον αγώνα μας στο δρόμο, χωρίς νταβατζιλίκια από κανένα κόμμα, χωρίς αρχηγούς και ειδικούς. Μόνα μας όπλα είναι η αλληλεγγύη και η συντροφικότητα αναμεσα μας, η εργασιακή εμπειρία και η γνώση που έχουμε αποκτήσει στα λίγα χρόνια συνδικαλισμού που έχουμε στην πλάτη μας, οι συνελεύσεις όπου συζητούνται τα πάντα (από «ασήμαντες» απορίες μέχρι τα πιο «κρίσιμα» ζητήματα) και παίρνονται αποφάσεις συλλογικά και τέλος η αδιαμεσολάβητη δράση.

Ο ψαράς και η ψαριά του

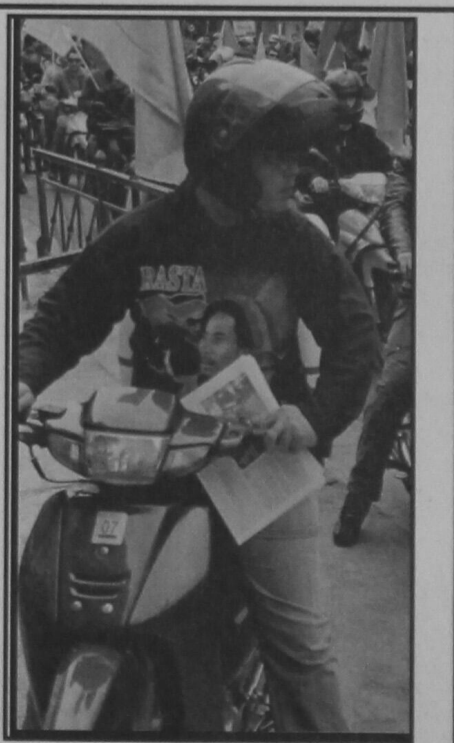

Σε αυτό τον κόσμο κανείς δεν έρχεται τυχαία. Και κανείς δεν φεύγει τυχαία. Όλοι μας ρέουμε στο ποτάμι που κάνει το νερόμυλο της ζωής να κυλά. Κι από τη στιγμή που έχει υπάρξει σταγόνα δεν μπορεί παρά να καταλήξεις ωκεανός. Έχουν πια περάσει δυο χρόνια από τότε που κυλούσαμε μαζί όμως η κίνηση σου με ωθεί ακόμη και το πιο παράξενο είναι πως τώρα με ωθεί με ακόμη μεγαλύτερη δύναμη. Όλα όσα μου έμαθες, όλα όσα συζητούσαμε μεταφράζονται ξανά και ξανά, κάθε μέρα, κάθε φορά που έρχομαι αντιμέτωπος με αυτά που σε έκαναν να γελάς, να κλαις, να εκνευρίζεσαι.

Υπάρχει πάντα η σκέψη σου, πρόθυμη να με συμπληρώσει, να απαντήσει στις ερωτήσεις μου, να με καθοδηγήσει. Και το ταξίδι συνεχίζεται. Και μέχρι τέλους θα προχωράμε μαζί. Όπως τότε, έτσι και τώρα. Για πάντα.

Στη μνήμη του συντρόφου μου Μανώλη Κονταξίου.

*Την Πέμπτη 25/6, πραγματοποιήθηκε πολιτικό μνημόσυνο στο χώρο της ΣΒΕΟΔ για τον συνάδελφο Μανώλη.

Για την δολοφονική επίθεση στη συνδικαλίστρια Κωνσταντίνα Κούνεβα

Ποιά είναι και γιατί δέχτηκε επίθεση η Κωνσταντίνα Κούνεβα.

Η Κωνσταντίνα Κούνεβα είναι συνδικαλίστρια, γραμματέας του σωματείου Παναττική Ένωση Καθαριστριών/ων και Οικιακού Προσωπικού (ΠΕΚΟΠ). Εργαζόταν στην εργολαβική εταιρεία ΟΙΚΟΜΕΤ ιδιοκτησίας του πασοκου Οικονομάκη και καθάριζε τους σταθμούς του ΗΣΑΠ. Διεκδικούσε με το σωματείο της να αμείβονται και να εργάζονται με ότι προβλέπει η εργατική νομοθεσία, να κολούν βαρέα και ανθυγιεινά ένσημα και να σταματήσουν οι λευκές συμβάσεις που δίνει η εργοδοσία να υπογράφουν οι εργαζόμενοι. Αρχικά ήταν στο σταθμό Πετραλώνων, αλλά έπειτα από τις παραπάνω διεκδικήσεις μεταφέρθηκε σε αυτόν του Αμαρουσίου και η μητέρα της απολύθηκε. Καιρό την παρακολουθούσαν «άγνωστοι» και της επιτέθηκαν με βιτριόλι στο πρόσωπο στις 23 Δεκέμβρη, καθώς σχόλαγε από την δουλειά και βάδιζε προς το σπίτι της. Έκτοτε νοσηλεύεται στον Ευαγγελισμό. Έμεινε για πολύ καιρό στη μονάδα εντατικής θεραπείας σε κρίσιμη κατάσταση και τώρα βρίσκεται σε κανονικό δωμάτιο.

τις εργάτριες, μιας και τ' αφεντικά συνεχίζουν την τρομοκρατία τους με παρακολουθήσεις και/ή απειλές για απολύσεις, ενώ ταυτόχρονα προσλαμβάνουν μετανάστες ή μεγάλες σε ηλικία εργαζόμενες ώστε να αποσπούν την συναίνεση και την πειθαρχία τους λόγω της δύσκολης θέσης τους.

Σε αυτούς τους έξι μήνες κάποια πράγματα κερδήθηκαν και κάποια όχι. Έτσι η ΠΕΚΟΠ κατάφερε να πετύχει αυτά που διεκδικούσε πριν την επίθεση στην Κωνσταντίνα και συγκεκριμένα: Ο Οικονομάκης- το αφεντικό της ΟΙΚΟΜΕΤ- άρχισε να καταβάλλει στο ακέραιο τα δώρα και τα επιδόματα που ορίζει ο νόμος στην εργολαβία του ΗΣΑΠ, αμείβει τις καθαρίστριες με αυτά που ορίζει η εργατική νομοθεσία, απασχολεί 6 ώρες το προσωπικό και τους κολλάει βαρέα και ανθυγιεινά ένσημα και τέλος σταμάτησε να δίνει λευκές συμβάσεις εργασίας κατά την πρόσληψη που τις συμπληρώνει έπειτα όπως τον συνέφερε. Αντά θα μπορούσε να πει κάποιος ότι είναι τα αυτονόητα και έτσι είναι, αλλά χρειάστηκε πολύς κόπος και αγώνας για να σταματήσει το καθεστώς στυγνής και ακραίας εκμετάλλευσης που οι εργολάβοι του καθαρισμού έχουν εγκαταστήσει σε αυτόν το- ξεχασμένο από τους επίσημους συνδικαλιστές - εργασιακό κότεργο.

Από την άλλη ο ΗΣΑΠ ανέσυρε όλη την πονηριά και την γνώση που κατέχει ως κρατικό μαγαζί και στυγνός εργοδότης ταυτόχρονα. Με τη πρόταση του προς την ΠΕΚΟΠ έριξε το «τυρί» των προσλήψεων μέσω ΑΣΕΠ, που για πολλούς αλληλέγγυους- αναμεσα τους και εμείς- θεωρείται πρόταση που διασπά τους εργαζόμενους, αφού αφήνει τις μη κοινοτικές μετανάστριες/ες εκτός εργασίας, έχει ρουσφετολογικό χαρακτήρα και δεν εξασφαλίζει στις ίδιες θέσεις εργασίας. Αυτή τη στιγμή η ΠΕΚΟΠ συνεχίζει τον αγώνα της ώστε να φύγει ο Οικονομάκης και ο κάθε εργολάβος έξω από της δημόσιες υπηρεσίες και οι εργαζόμενοι σε αυτές, ως καθαρίστριες/ες, να προσληφθούν μόνιμα με άλλο τρόπο. Είναι γνωστό ότι το κράτος όταν το συμφέρει νομοθετεί ειδικά διατάγματα για να προβεί σε απολύσεις ή σε προσλήψεις με μισθό κάτω του βασικού και χωρίς ένσημα, βλέπε stage προγράμματα, οπότε και τώρα μπορεί να δώσει λύση αν υπάρχει η θέληση.

Οετική εξέλιξη έχει η υγεία της Κωνσταντίνας, όπου έπειτα από τις πολλαπλές επεμβάσεις είναι σε θέση να τρώει με δυσκολία, να αναπνέει χωρίς μηχανική υποστήριξη, να μιλάει, αλλά ακόμα βλέπει θολά και μόνο από το ένα της μάτι. Η επίθεση με το βιτριόλι και τα εγκαύματα που προκάλεσε αυτή είναι ορατά στο πρόσωπό της και στο σώμα της και θα χρειαστούν και άλλες επεμβάσεις, που προσωρινά δεν θα γίνουν για να δυναμώσει ο οργανισμός της. Εμείς από την μεριά μας, της ευχόμαστε καλή ανάρρωση, δύναμη και την περιμένουμε κοντά μας στους αγώνες με το ταξικό αδιαμεσολάβητο κίνημα.

Ηαδιαφορία του κράτους και των μηχανισμών του (επιθεωρήσεις εργασίας, γσεε, εκα, αστυνομία, δικαστές κλπ) για την δολοφονική αποτυχημένη επίθεση και για ότι συμβαίνει στο χώρο του καθαρισμού όμως έφτασε να είναι απροκάλυπτη, αφού πριν από λίγες μέρες υπήρξε επίσημη ανακοίνωση της αστυνομίας ότι σταματάει την έρευνα και βάζει στο αρχείο την υπόθεση της Κούνεβα μιας και δεν μπορεί να βρει κάτι αξιοποιήσιμο. Σημαντική «λεπτομέρεια» από το γραφείο του ανακριτή, που είχε οριστεί για την υπόθεση, δεν πέρασε ούτε ο Οικονομάκης, ούτε κάποιο άλλο πρόσωπο από αυτά που είχαν ζητήσει οι δικηγόροι της Κωνσταντίνας. Με λίγα λόγια ο δικαστικός/αστυνομικός μηχανισμός αποφάσισε να κλείσει την υπόθεση - όπως μάλλον αναμενόταν, έχετε δει πολλά αφεντικά να τιμωρούνται για τις δεκάδες δολοφονίες των εργατών που κομψά τ' αναφέρουν ως εργατικά ατυχήματα- κάνοντας πλάτες στα δικά του «παιδιά». Οι εργολάβοι του καθαρισμού, μια μπίζνα που βρωμάει από την κορφή μέχρι τα νύχια, θεομοθετήθηκαν με νόμο του Σημίτη και διάφοροι «κολλητοί» (για παράδειγμα ο Οικονομάκης ήταν υποψήφιος νομαρχιακός σύμβουλος με το ΠΑΣΟΚ και στην ολυμπιακή επιτροπή του τσε κβο ντο!!!) λόγω των υψηλών γνωριμιών έτρεξαν να φάνε από το κουβά με το «μέλι». Συμβολικά το κλείσιμο της υπόθεσης αποδुकνείει ότι μας θεωρούν αναλώσιμους και μόνο ο συνεχής αγώνας μας μπορεί να αντιστρέψει αυτή την κατάσταση.

Έξι μήνες και κάτι, έχουν περάσει μετά την αποτυχημένη δολοφονική επίθεση με βιτριόλι στη συνδικαλίστρια Κωνσταντίνα Κούνεβα. Μέσα σε αυτούς τους έξι μήνες το πολύμορφο, δυναμικό κίνημα αλληλεγγύης ανέδειξε το γεγονός όσο περισσότερο και καλύτερα μπορούσε μέσα από τις αμέτρητες κινήσεις αλληλεγγύης (βλέπε στο ρελαντί τεύχη #10 & #11), στηρίζοντας παράλληλα και των αγώνα των καθαριστριών της ΠΕΚΟΠ, που δεν σταμάτησαν στιγμή να αγωνίζονται, τόσο για να βελτιώσουν τις συνθήκες στο κλάδο του καθαρισμού, όσο και να μην αφήσουν μόνη της την συναδέλφισσά τους Κων. Κούνεβα.

Ένας αγώνας που απαιτεί ιδιαίτερο κόπο, προσπάθεια και ψυχική δύναμη από αυτές

Χρήσιμες συμβουλές για υποψήφιους (ευρω)βουλευτές και όχι μόνο

γιατί με το μηχανάκι προκοπή δεν κάνουμε. . .

Υπάρχουν πολλοί τρόποι για να γίνει κάποιος βουλευτής. Εμείς θα παρουσιάσουμε εδώ αυτόν που χρησιμοποιεί τον συνδικαλισμό ως βαθύρα για πολιτική καριέρα.

- ▶ **Βήμα 1ο**
Πρέπει να 'σαι μέλος οργάνωσης.
- ▶ **Βήμα 2ον**
Να κάνεις υψηλές γνωριμίες στο κόμμα και να συναντήσεις- κάτω από τα φώτα της δημοσιότητας- προσωπικά τον πρόεδρο του κόμματος. Φωτό 1
- ▶ **Βήμα 3ον**
Συνέντευξη σε αστική φυλλάδα, ευρείας κυκλοφορίας, στο κυριακάτικο φύλλο. Φωτό 2
- ▶ **Βήμα 4ον**
Συμπρωταγωνιστής σε τηλεοπτικό σποτάκι όπου εξαργυρώνοντας τους αγώνες ενός σωματείου τους καπηλεύεσαι για προσωπική σου προβολή. Στο σωματείο δεσ ΣΒΕΟΔ, που όχι μόνο δεν έχει σχέση με κανένα κόμμα, αλλά εκθρεύεται και όλες τις κομματικές λογικές που αγωνιούν να το καπελώσουν καταμετρώντας το σώνει και ντε στις δυνάμεις τους.
- ▶ **Βήμα 5ον**
Υπομονή μέχρι την Κυριακή των εκλογών.
- ▶ **Βήμα 6ον**
Αν δεν εκλεγείς- πράγμα πολύ πιθανό- τουλάχιστον έγινες διάσημος. Καλή τύχη την επόμενη φορά.

Το παραπάνω γράφτηκε με αφορμή τη χρήση του αγώνα του σωματείου του ΣΒΕΟΔ σε τηλεοπτικό σποτάκι κόμματος για τις ευρωεκλογές. Στο σποτάκι μιλάει ο παραπάνω συνάδελφος και στο φόντο σε διάφορες στιγμές εμφανίζονται δράσεις του ΣΒΕΟΔ.

Αυτά προς το παρόν. . .
Θα επανέλθουμε όταν χρειαστεί ξανά.
Κάτι που δε το επιθυμούμε

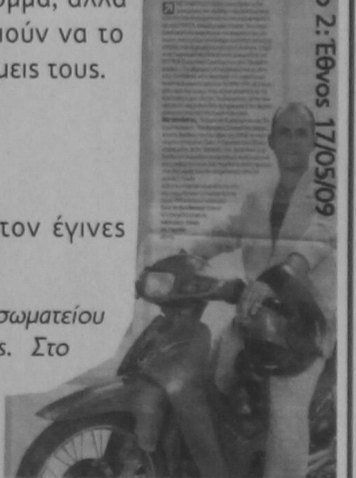
TAXYMETAFOPHEIZ

Συνάντηση με Τοίπρα για ωράριο-χιλιόμετρα

Συνάντηση με εκπροσώπους της Ενωτικής Κίνησης Εργαζόμενων στις ταχυμεταφορές είχε πρόσφατα ο Αλέξης Τοίπρα. Οπως δήλωσε ο πρόεδρος του ΣΥΝ, «οι εργαζόμενοι και εργαζόμενες στις ταχυμεταφορές δουλεύουν κάτω από πιο ακραίες συνθήκες χωρίς όριο χιλιομέτρων, χωρίς κριο. Με 10ώρα και 12ώρα χωρίς διάλειμμα και με μισθό των 700 και 800 ευρώ. Με συνεχή έκθεση της σωματικής τους ακραϊότητας αλλά χωρίς βαρέα και ανθυγιεινά. Οι εργαζόμενοι αυτοί δικαιούνται κλαδική σύμβαση εργασίας ώστε να ορίζονται οι βασικοί μισθοί, οι συγκεκριμένες εδακτικές, οι κλιμακωτές αποσπασίες». Ο Αλέξης Τοίπρας προέβλεψε νέους που κινήσουν στη μαχητική

φωτό 1: Ελευθερουλάκης

Χρήσιμα Γραμμάτια Διαβιβαστεί ένα καλύτερο μέλλον

φωτό 2: Έθνους 17/05/09

Τα ενυπόγραφα κείμενα είτε αφορούν προσωπικές απόψεις, είτε απόψεις επιτροπών εργαζομένων σε χώρους εργασίας, εκφράζουν τις θέσεις των υπογραφόντων και όχι κατ'ανάγκη τις θέσεις της ΣΒΕΟΔ.

Επικοινωνήστε μαζί μας με κείμενα, καταγγελίες, απόψεις, φωτογραφίες, σκίτσα, παράπονα ή οτιδήποτε άλλο στη διεύθυνση: Ομήρου Σκυλίτση 10, Εξάρχεια Τ. Κ 11743 Αθήνα ή στο τηλέφωνο 210 8822277

Ακόμη μπορείτε να περάσετε μια βόλτα για ένα καφέ και κουβεντούλα καθημερινά το πρωί από 12:30-14:00

ή το Σάββατο μετά τις 17:30. Για τους χαϊ-τεκ στείλτε: sto_reladi@yahoo.com

